

Arrest

nr. 70 488 van 23 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van staatloze nationaliteit te zijn, op 21 september 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 3 augustus 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 22 september 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. BUYCK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. HERMANS, die *loco* advocaat M. COTTYN verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker arriveerde op 1 januari 2005 in België. Hij werd bij vonnis van 7 april 2009 door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel erkend als staatloze. Op 1 maart 2011 diende verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, met name zijn moeder C. U. en dit op grond van artikel 40*bis* van de vreemdelingenwet. Aan verzoekende partij werd toen expliciet gevraagd een aantal attesten voor te leggen: attest van onvermogen, attest niet ten laste OCMW, bewijs inkomsten van het gevestigde EU-familielid, bewijs ten laste in het verleden, attest ziekteverzekering,

uiterlijk op 31 mei 2011. Op 10 juni 2011 weigerde de verwerende partij het verblijf, gelet op het feit dat verzoeker in gebreke bleef de nodige documenten mee te delen. Verzoeker ontving een bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten, gelet op zijn lopende procedure op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De bijlage 20 werd hem betekend op 29 juli 2011. Deze beslissing werd op 4 augustus 2011 ingetrokken toen bleek dat een aantal documenten wel werden overgemaakt. Op 3 augustus 2011 werd een nieuwe bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven. Deze bestreden beslissing werd aan verzoeker betekend op 22 augustus 2011.

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

*In uitvoering van artikel 52 §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie aangevraagd op 1 maart 2011 door U, S.
geboren te B, TURKIJE op 12-03-1969
van STAATLOOS nationaliteit
geweigerd.*

Reden van de beslissing ;

*Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/ zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie: heeft de gevraagde documenten niet voorgelegd : attest van onvermogen.
...“*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van artikel 40 bis van de wet van 15.12.1980 en artikel 52 van het K.B. van 08.10.1981, schending rechtszekerheid en regels van behoorlijk bestuur. Door verzoeker werd op 01.03.2011 nadat voorafgaand woonstcontrole had plaatsgevonden aanvraag ingediend om gemachtigd te worden tot verblijf bij toepassing van artikel 40 bis van de wet van 15.12.1980. Op 01.03.2011 ontving hij een attest van immatriculatie met een geldigheidsduur van 5 maanden tot 01.08.2011. De vereiste bewijsdocumenten werden overgemaakt op 31.05.2011, dus binnen de termijn voorzien in artikel 52 § 2 van het K.B. van 08.10.1981. Door de Stad Antwerpen werd slechts beslissing genomen op 03.08.2011, dit buiten de termijn voorzien in artikel 52 § 4 van het K.B. van 08.10.1981. Een eerder genomen beslissing op 10.06.2011 werd ingetrokken en werd als onbestaande beschouwd. Artikel 52 § 4 van het K.B. van 08.10.1981 luidt als volgt: (...) Dat door de wetgever in artikel 52 aan de minister is opgelegd om uiterlijk binnen de vijf maanden na datum aanvraag in casu dus uiterlijk op 31.07.2011 beslissing te nemen. Dat deze regel niet alleen geldt voor de minister of zijn gemachtigde zoals blijkt uit de redactie van artikel 52 van het K.B. van 08.10.1981, maar ook de gemeente gebonden is door deze termijn van vijf maanden, te rekenen vanaf datum aanvraag. Dat voor de gemeente - als deze al bevoegd zou geweest zijn om een beslissing te nemen op grond van artikel 52 § 3 zonder dat zij zich schuldig maakte aan machtsoverschrijding - de termijn van vijf maanden verstreken was op datum van bestreden beslissing nu deze dateert van 03.08.2011 en de termijn voor het nemen voor het nemen van een beslissing afliep op 31.07.2011. De bestreden beslissing werd genomen drie dagen na datum verstrijken van termijn voorzien in artikel 52 van het K.B. van 08.10.1981. (...)” (Zie arrest 56.668 Raad voor Vreemdelingenbetwistingen» tijdschrift Vreemdelingenrecht jaargang 201, p. 143). Door pas op 03.08.2011 een weigeringsbeslissing te nemen schendt de bestreden beslissing het bepaalde in artikel 52 § 4 aangezien in gevolge 'van het uitblijven van een beslissing binnen de vijf maanden na datum aanvraag een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie diende afgeleverd te worden. De bestreden beslissing schendt dan ook het bepaalde in artikel 50 en 52 van het K.B. van 08.10.1981 en artikel 40 bis van de wet van 15.12.1980 op basis waarvan de machtiging tot verblijf werd aangevraagd door verzoeker, nu weigeringsbeslissing buiten de termijn van vijf maanden genomen werd en geen verblijfskaart afgeleverd werd. De vervalt termijn voorzien in artikel 52 § 4 geldt zowel voor de gemeente als voor de minister of zijn gemachtigde is, met andere woorden bindend voor iedere bestuursoverheid. Dat de wetgever juist omwille van de rechtszekerheid voor de rechtzoekende, de administratieve overheid de verplichting heeft opgelegd uiterlijk binnen de vijf maanden na aanvraag

beslissing te nemen. De niet-naleving van deze termijn, zoals in casu, maakt dat aan verzoeker F-kaart (identiteitskaart voor vreemdelingen, familieleden van een burger van de Unie) diende afgeleverd te worden. Door de termijn van vijf maanden niet in acht te nemen heeft de Stad Antwerpen de regels van behoorlijk bestuur en de rechtszekerheid van verzoeker geschonden. Aanvaarden dat de gemeente over een langere termijn zou mogen beschikken dan wettelijk voorzien schendt het rechtsbeginsel van rechtszekerheid en de regels van behoorlijk bestuur.”

2.2. De verwerende partij repliceert in de nota:

“In casu dient te worden vastgesteld dat in de motivering van de bestreden beslissing wel degelijk wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, artikel 52§3 van het K.B. van 8 oktober 1981 (vreemdelingenbesluit) en het feit dat de verblijfskaart aan verzoekende partij wordt geweigerd. Artikel 52§3 van het K.B. van 8 oktober 1981 (vreemdelingenbesluit) luidt als volgt: (...). In de motivering van de beslissing wordt duidelijk uiteengezet dat verzoekende partij heeft nagelaten het gevraagde document af te leveren. Verzoekende partij voert aan dat hij in een situatie van overmacht zou zijn, gelet op het feit dat hij erkend werd als staatloze en daarom dat attest van onvermogen niet zou kunnen opvragen. Niets is minder waar! Het feit dat verzoekende partij is erkend als staatloze heeft niets te maken met het afleveren van een attest van onvermogen. Dit attest dient immers te worden afgeleverd door de bevoegde instantie in het land waar verzoekende partij verbleef vóór zijnkomst in België, welk land dat dan ook moge wezen. Het bekomen van dit document is compleet niet afhankelijk van het bezit van enige nationaliteit. Verzoekende partij maakt derhalve niet aannemelijk dat de beslissing tot weigering van de aanvraag op kennelijk onredelijke wijze genomen werd. Tevens brengt verzoekende partij geen bewijzen bij dat er feitelijke en juridische gegevens voorhanden zijn die een andersluidende beslissing zouden rechtvaardigen. In casu is er ook geen sprake van schending van artikel 52§4 van het K.B. van 8 oktober 1981 (vreemdelingenbesluit). Verwerende partij verwijst hiervoor naar het arrest 40.385 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In het betreffende dossier werd de initiële beslissing tot weigering van verblijf door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd. De raad stelt in dit verband : (...). Verwerende partij is van mening dat deze redenering naar analogie kan worden toegepast op de intrekking van de eerdere beslissing. Op dat ogenblik begint een nieuwe termijn van vijf maanden te lopen, zodat de tweede beslissing dd. 03/08/2011 wel degelijk binnen de termijn van artikel 52 §4 Vreemdelingenbesluit genomen werd. Er kan dan ook geen sprake zijn van enige schending van artikel 52 van het KB van 08/10/1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”

2.3. Artikel 52, § 4 van het vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

"Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister. Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn van 5 maanden, bepaald in § 1 geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, levert deze een "verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie" overeenkomstig model van bijlage 9 af."

Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing niet overeenkomstig artikel 52, § 4 van het vreemdelingenbesluit genomen werd, daar de termijn van vijf maanden reeds overschreden was op het moment dat de bestreden beslissing aan verzoeker werd ter kennis gebracht.

Vooreerst stelt de Raad vast dat de partijen het eens zijn dat de aanvraag op 1 maart 2011 op de gemeente ingediend werd en dat de bestreden beslissing van 3 augustus 2011 aan verzoeker ter kennis werd gebracht op 22 augustus 2011. De voormelde periode van vijf maanden is een vervalltermijn, aangezien aan het verstrijken van de bedoelde termijn het verlies van de handelingsbevoegdheid van de overheid verbonden is. In het specifieke geval van artikel 52, § 4 van het vreemdelingenbesluit vloeit tevens een positief gevolg voort voor de vreemdeling indien de overheid er niet toe komt te beslissen binnen de voorziene termijn, namelijk de erkenning van zijn recht op verblijf.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij op 10 juni 2011 een bijlage 20 nam, die op 29 juli 2011 aan verzoeker ter kennis werd gebracht. Deze bijlage 20 werd op 4 augustus 2011 ingetrokken toen bleek dat een aantal documenten wel werden overgemaakt. De intrekking van voornoemde bijlage 20 van 10 juni 2011 betekent dat er nooit een beslissing is geweest tot de bestreden beslissing van 3 augustus 2011.

De bestreden beslissing van 3 augustus 2011 is buiten de in artikel 52, § 4 van het vreemdelingenbesluit gestelde termijn van 5 maanden genomen. De stelling van de verwerende partij dat verzoeker het attest van onvermogen niet heeft bezorgd en dat verzoekers aangevoerde overmacht om het attest van onvermogen af te halen niet opgaat, doet niets af aan voorgaande vaststelling. Ook de verwijzing naar het arrest 40 385 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet dienstig. In voornoemd arrest zegt de Raad inderdaad voor recht dat na de vernietiging van een bestreden beslissing een nieuwe termijn van vijf maanden begint te lopen. *In casu* heeft de verwerende partij echter zelf de beslissing van 10 juni 2011 ingetrokken, zodat niet kan worden gesteld dat er een nieuwe termijn van vijf maanden is beginnen te lopen.

Verzoeker maakt aannemelijk dat de bestreden beslissing van 3 augustus 2011 buiten de in artikel 52, § 4 van het vreemdelingenbesluit gestelde termijn van 5 maanden is genomen.

Het middel is gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 3 augustus 2011 wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC